

BÁTASZÉK ÉS SÁRKÖZ

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI, TANÜGYI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Szerkesztőség: Bata-zék, Király-ut.
Kiadóhivatal: Bátaszék, Zrinyi-utca.

Kéziratokat nem adunk vissza.

SZERKESZTIK és KIADJÁK:
JOÓ KÁROLY és SZÉLIG GÁSPÁR.Megjelen minden vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 8 korona. Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.
Nyilt-térben egy sor 30 fillér.

Husvét.

Halleluja! Halleluja! Az Üdvözítő, az Urnak fia, Jézus Krisztus föl-támadott. A keresztény vallás megalapítójának csodás szelleme újlag népe között jár, magasztos tanai által lengik a sziveket és elméket. A lelkekről lekopik, lehámlik a hétköznapi-ság salakja, szennye s megtisztulva, vallásos áhitattól áthatva röpködnek a Megváltó glóriás színe elé.

Érezzük e szent napon, hogy mégis csak szebb, nemesebb dolgokra vagyunk teremtve, nem pedig örökös marakodásra, áskálódásra, dulakodásra. Hisz testvérek, felebarátok vagyunk, az Üdvözítő egyetértésre, egymás szeretetére és megbecsülésére oktatótt bennünket, a mi csak úgy élhet bennünk, ha van hitünk, s ha hitünk szilárd meggyőződésen alapul.

Hol nem él a hit, hol nincs val-

lóságos érzület, ott megszűnik minden jobb érzés, ott féktelen szenvedélyek elragadják a lelket, ott minden szép, jó és nemes hiányzik a szivekből s ilyen esetben csak tompult érzelmekkel, vad indulatokkal, önző, undok érdekekkel, fásultsággal és közönynyel találkozunk.

A hit magasztossága, a vallás fenköltsege, gyengéd érzelmekkel, szivjósággal és lelki nemességgel ruhazza fel az embert. A csüggedők vigaszt, a szegények enyhületet, a reményvesztettek meg újabb reményt nyernek a vallás egyszerű tanaiban.

A feltámadás szent ünnepén szálljunk magunkba, az Istenemberben tanuljunk hinni és szeretni; a nagy dogmák, a hatalmas tanok lebegjenek szövétnék gyanánt szemünk előtt. Ha sorsunk elviselhetetlen, ha helyzetünk vigasztalan, ha a gondok, az életterhek nyomnak, sujtanak, ne káromoljuk a

Mindenhatót, ne elégedetlenkedjünk, ne veszítsük el életkedvünket, tettvágyunkat, energiánkat. Bizzunk és reméljünk, higgyünk és dolgozzunk; legyünk tetterősek és akaratszilárdak, majd jobbra fordul sorsunk, enyhülni fog helyzetünk, megjön a mit vártunk és reméltünk, mert volt hitünk, s ez vezetett bennünket.

Az Üdvözítő nemes tanai bevésve legyenek szivünkbe, erős gyökeret verjenek ottan, mert azokban jövő boldogulásunk megingathatlan talpköve van elhelyezve. Nem tévtanok, nem hamis oktatások, hanem a legnagyobb, legfenségesebb emberszeretettől dagadó sziv, isteni lélek ajándéka, egyszerű, de nagyértékű ajándéka az emberiségnek.

A husvét ünnepe rázza fel az öntudatlan embereket elaléltságukból, a hólyagot vegye le a szemekről, lássanak tisztán, gondolkodjanak öntudato-

TÁRCA.

Ő hozzá.

Levelem te hozzád
Ujra, újra írom,
Minden egyes sorát
Könnyel tele sírom.

Megírom . . . ezerszer
Megírtam már néked,
Szeretlek, imádlak
Egyedül csak téged.

Szeretlek ma is úgy,
Hkar ma hét éve,
Amikor kértelek
Kezem összetéve.

Kértelek, ne kacagj
Bohó szerelmemen;
Szívemért szívedet
Add cserébe nekem.

Oda adtad, igaz,
De vissza is vetted,
Gondolod, jobb helye
Van most, hova tetted?

Önmagad ámitod, —
Vissza sírsz még engem,
Vissza vágyod még te
Megvetett szerelmem.

Más ajkát csókolod,
Más ölel most téged,
Hidd meg, új szerelmed
Gyorsan ér majd véget.

Hkkor úgy-e ismét
Én leszek hegyedben,
Addig tartalékban
Tartogatsz csak engem.

Nem úgy édes kincsém, —
Én is keresek ám;
Valahol tán lesz még
Egy rezervista lány.

És míg szivem szíven,
Hkam ajkán pihen,
Te majd csak nézheted
Sóvárgón, irigyen.

Hába bánod majd
Igaz szerelmemet,
H csalfaságodat
felednem nem lehet.

Bátaszéken a „Korona“-szálló

a kereskedelmi utazók találkozó helye. — Kiváló magyar konyha, kiváló finom borok és szolid kiszolgálás.

Mérsékelt szobaárak.

san, érezzenek némesen az erre rászolgálok s ennek elérése a hitnek a lelkekben való oltárépítése lesz. S a hol egyszer fölépül ez az oltár, az szilárdan álló, az megdönthetetlen, mert Jézus Krisztus szelleme körülbástyázza.

A feltámadás nagy ünnepén olvadjon egy szent, nagy és hatalmas érzésbe össze a kereszténység, ünnepelje igaz áhitattal, hamisítatlan hittel a Megváltó feltámadását, mert ezzel lelkünk feltámadását, megújódását is ünnepeljük.

— Lapunk olvasóinak, előfizetőinek és munkatársainak boldog husvétüi ünnepeket kívánunk.

Kereskedelmi kormány és kisiparos.

(A helyi iparosok figyeimébe.)

Hogy mily áldásossá, mily hasznossá vált az ingyenes ipari szakoktatás, a vándortanítói intézmény meghonosítása hazánkban, ahhoz immár szó se férhet. Tudott dolog, hogy ez hatalmas lépést, óriási haladást jelent zenge, szegényes iparunk terén.

Mi türes-tagadás, kisiparunk meglehetősen alacsony fokon állott. A baj gyökerét egyrészt az erre nehezede, emelkedését gátló nagyiparban, idegen tolakodásban, másrészt magukban kisiparosaink fejletlenségében, szak tudásuk hiányában találhatjuk. Kisiparosaink éppen hogy elsajátították mesterségüket, segédeké majd mesterekké lettek, anélkül, hogy iparáguk terén annyit tudnának, a mennyit a modern korszellem joggal megkivánhat az iparosságtól.

Az nem elég, ha a kisiparosok felületesen, hányveti módon, lomposan értik szakmájukat, mert ha állandóan és csökönösen megmaradnak a régi, korhadat rendszerrel, ez a körülmény rákszerépére juttatja őket. Már pedig és hol az ambíció, tettvágy haladási

kedv nem sarkalja és buzdítja a kisiparosokat, hol nem az a cél lebeg előttük, hogy fejlődjenek tökéletesen, tökéletesedjenek, — ott rosszul áll az iparügye.

A kisiparosság fötörekvését kell, hogy képezze az öntanulás, önművelődés, hogy azt a polcot, azt a fokot érhesse el, mely létalapjuk, egzisztenciájuk megvetéséhez vezet, a kisiparosságnak oda kell hatni, hogy fokozatosan, megállapodás nélkül emelkedjék, mert ellenkező esetben magát az erőtlenn, még lábadozó ipart elhantolják.

Sajnos nálunk az idők alakulása, a viszonyok szeszélyes változása magával hozta, hogy ott, a hol a kisiparosban megvolna a tanulási szándék, a szak tudás megszerzésének dics vágya, hol megvolna az akarat, a buzgóság az önművelődésre, ott utban áll és akadékoskodik egy rémes szellemi a megélhetési gond, a nyomasztó életviszony, a vállakra nehezde teher, a mi gyüri, teperi lefelé a törekvőt, az emelkedni akarót.

Hát bizony némi-nemü segítség ráférne a mesterségét valóban megbecsülni tudó, becsületes kisiparosra. Ha a kereskedelmi kormány pénzbeli segílyt szándékoznék juttatni az ilyeneknek, rengeteg volna azok száma, kik igazán érdemesek a jutalmazásra. S ha már a kereskedelmi kormány tényleg nyújtana pénzbeli segílyt az erre csakugyan kiszolgálóknak, elenyészde csekély lenne az összeg, a mi egynek-egynek jutna. Így aztán a pénzbeli támogatásban részesült iparoson távolról se volna oly mértékben segítve, hogy kilábalhasson szorult helyzetéből.

Valóban eszményibb s egyben praktikusabb megoldást nem találhatott a kereskedelmi kormány, midde tervbe vette annak idején, hogy anyagi áldozatokat hoz a kisiparosok érdekében és megvette alapját az ingyenes ipari szakoktatásnak, módot nyújtván arra, hogy minden komoly, pályáján haladni és fejlödni akaró iparos szakképzetségre, szakmájaterén kellő tudásra és műveltségre tehessen szert.

Ez kétségkívül föler egy szerényebb

összegü pénzbeli segílyvel, mert a törekvő ambiciózus iparos, ha egyszer elérte azt a fokot, melyet maupáság megkivánnak tőle, boldogulásának, megélhetésének szilárd fundamentuma megvetve van. A kontárok így lassan kiszorulnak s helyeiket a tisztességes és szakavatott iparosok veszik át.

Egyre általánosabbá válik, mindjobban terjeszkedik az ingyenes szaktanfolyamok látogatásának eszméje a kis iparosság köreiben. Az érdeklöde fokozódik, a tanulási kedv a halasztási szándék mind nagyobb csoportokat terel a díjtalan szakoktatásban való részvételre.

Az ország kisiparosai figyelmét nem mulaszthatjuk el fölhívni ezen jótékony intézmény fölkarolására, s a mely helységben mintegy tizenöten összeállanak tanulási szándékkal, kérelmezhetik a területükhöz tartozó kereskedelmi és iparkamara úján az ingyenes szaktanfolyamot.

Legyenek is rajta kisiparosaink, hogy mentől nagyobb számmal és mentől nagyobb kedvvel vegyenek részt e tanfolyamokon, mert elsösorban önmaguknak tesznek megbecsülhetetlen szolgálatoikat, aztán meg szakképzetségük, szak tudásuk révén a magyar iparnak is nagy hasznára válnak.

M. T.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A baja—bátaszéki hid és a „Bajai Független Ujság“. Lapunk legutöbbi számában mi is regisztráltuk azon reánk nézve földe érdekes hírt, hogy a pénzügyminiszter által benyújtott beruházási törvényjavaslatban a baja—bátaszéki dunai áthidalás is helyet foglal. Ez alkalomból a „Bajai Független Ujság“ a következöekben zeng dicsöhimnuszokat föszerkesztöjének, a város országgyülesi képviselőjének: „Amit Baja városa 27 éves meddö kormánypárti korszaka alatt elérni nem tudott, az a bajai függetlenségi párt rövid, de termékeny, munkás korszaka alatt teljesebebe ment! Elsö sorban dr. Rajk Aladár országgyülesi képviselő az érdem,

Jó éjszakát, édes,
Kis hütelen babám,
Sietnem kell, hisz vár
Egy rezervista lány.

Hztán kívánj te is:
Jó éjszakát! nekem;
Szép kedvesem ölében
Álmom is szép leszén.

Begyháti.

A szerelem városa.

A városban nagyon megbámulták a fehérhaju ifjut. Délben a fő-utca korzóján láták először, amint komoran gondolatokba merülve rötta az utca aszfaltját.

A fehérhaju ifju mellett kacagó tüzes szemü asszonyok suhantak el, virágos tavaszi ruhájuk hódító illatfelhővel árasztotta el az egész utcát s a mosolygásuk fénye veteke-dett a vakító tavaszi napsugárral. A várost a szerelem városának hitták és a fehérhaju

ifjuk idegenül járt-kelt e kábitó asszonyi forgatagban.

A déli korzón összesugták az emberek: — Vajjon ki ez az idegen ifju? Oly különös. Az arca fiatal s a feje ezüstfehér. Egy huszonöt éves aggastyán.

És a fehérhaju ifju mintha semmit sem venne észre abból a lázas, kíváncsi izgalomból, melyet a megjelenése okozott, komoran folytatta sétáját.

A fehérhaju ifju pedig egy szegény, szerencsétlen ember volt. A nagy szenvedések embere, aki egy végtelen éjszaka után arra virradt, hogy fekete hajfürtjei hófehér színt váltottak. És ekkor nagy szenvedéseivel megfutamodott. A világ másik végébe ment, a szerelem városába, hogy felejtse, hogy meggyógyuljon.

A szerelem városa különös hely volt. Ott mindenki vidáman, boldogan élt, az asszonyok szerettek, férfiak elhíztak. A fehérhaju ifju nem jól érezte magát e gondtalan világban. Idegenül ödöngött ide-oda, a kacagó tüzes szemü asszonyok és elhízott fér-

fiak közt. Végre maga is belátta, hogy így nem juthat célhoz.

— Meg kell ismerkednem velük, — gondolta — különben elpusztulok.

És megismerkedett. Könnyen ment. Az egész város csak róla beszélt hetek óta, a huszonöt éves aggastyánról, aki ezüstfehér fejével és szomorú arcával úgy különbözött mindenkitől. Az asszonyok rögtön beleszerettek, a férfiak testvérüknek fogadták.

— Hogy hívnak testvér? — kérdezték a férfiak.

A fehérhaju ifju elgondolkozott, aztán röviden felelte:

— Nevezetek Jóbnak, a szenvedések emberének.

Az asszonyokra ez a név is nagy hatással volt. Fölragyogott tekintetük és sutogva mondták egymásnak:

— Milyen érdekes ember!

És ettől kezdve a szerelem városában valósággal ünnepeleék a fehérhaju ifjut. A multjában valami rendkívüli dolgot sejtettek és ez a titokzatos komorság, amelylyel a

aki minden befolyását, minden súlyát latba vetve egyrészt a képviselőházban hatalmas actiót fejtett ki, másrészt a Kossuth-pártban oly érdeklődést tudott kelteni a baja—bátaszéki hid iránt, hogy pártja elismerve a kérdés országos fontosságát, egész erejével szállott sikra ugy a képviselőházban, mint a bizottságokban, ugy, hogy a kormány nem tudva többé ellenállni a mind általánosabbá váló sürgető kívánalmaknak, felvette a baja—bátaszéki hidat a beruházási programmba. Büszkén tekint ezek után Baja város közönsége dr. Rajk Aladár országgyűlési képviselő rövid munkásságának ilyen hatalmas sikerére, büszkén tekint a bajai függetlenségi párt agitálásának ily bámulatos eredményére, mi pedig, akik szerénytelenség nélkül vallhatjuk magunkat e kérdésben a bajai sajtó törhetetlen előharcosának, örömmel regisztráljuk Baja város ezen vitális érdekének megvalósulását. Pártunknak ez a hatalmas, elvitázhatalan diadala egyuttal élénk bizonyossága annak, hogy a kitartó, önértetes munka teremthet gyümölcsöt, a meghunyászkodás, koldulás ezután is csak szánalmat kelt, de segítve nem lesz rajtunk, mert áll az az örök mondás, hogy: »Szolgalelkű népnek üres a tarisznyája!«. Hogy Rajk Aladár dr. orsz. képviselő a Duna áthidalása érdekében megindított mozgalomból kivette a maga részét, azt nem vonjuk kétségbe, sőt akarjuk hinni, hogy e dologban kiváló érdem illeti őt, de hogy a Duna áthidalása rövid képviselői munkásságának volna sikere, ezt nem mi, hanem önmaga sem hiszi el. Kortesfogásnak ugyan nagyszerű, de elmérgesíthetjük vele az ügyet, mert a Duna áthidalása, dacára, hogy a beruházási programmba föl van véve — még nem factum.

— **Pályázat a Tereziánumban üre-
désben levő helyekről.** A hivatalos lapban pályázati hirdetés jelent meg a bécsi cs. kir. Tereziánumban, az 1904/5-iki tanévre megüresedő egy Mária Terézia-féle bátaszéki egész alapítványi helyre. Az alapítólevél szerint a Mária Terézia-féle bátaszéki alapít-

szervezők embere elhárította magától a kíváncsi kérézősködéseket, csak növelték érdekességét az emberek szemében.

Pedig a fehérhaju ifju e tartózkodásával semmit sem akart elérni, csak őszintén becsületesen meg akart gyógyulni. A multját azért nem bolygatta, mert félt a lelkén ejtett sebek feltépésétől.

Hanem a városban, a csupa boldog emberek hazájában ezt nem értették meg. És tovább faggatták, gyötörték őt lelketlen kérdéseikkel, amiktől a fehérhaju ifju még betegbb lett.

Azonban idők multán valami különös változás ment végbe a városban. A kacagó, tüzes szemű asszonyok és elhízott férfiak annyira érdekesnek találták a málázó, álmatag fehérhaju ifjut, hogy észrevétlenül utánozni kezdték. A férfiak igyekeztek lefogyni, hogy legalább karecsúságban közelítsék meg őt, az asszonyok pedig elszoktak a kacagástól és ehelyett ha napfényes délelőttökön kimentek a korszóra, álmatagon néztek az

ványi helyre csak a magyar főúri vagy magyar nemesi rendből származó, a katolikus hitvallást követő ifjak tarthatnak igényt. Az általános kötelező feltételek a következők: Teréziánumi helyre csak oly növendék vétethetik fel, aki életének nyolcadik évét már elérte, de a tizenkettediket még tul nem haladta és kinek szülői vagy gyámja kötelezőleg kimutatják, hogy a teljes alapítványi helynek évenként az előkészítő és gimnáziumi tanulóknál 500 koronára menő mellékiadásait fedezni képesek és készek. A kérvényekhez következő okmányok csatolandók: 1. a növendék keresztlevele, illetőleg születési bizonyítványa; 2. egészségi állapotáról orvosi bizonyítvány; 3. himlőoltási bizonyítvány; 4. a négy utóbbi féleléről szóló iskolai bizonyítvány s amennyiben nyilvános tanintézetbe nem járna, erkölcsi bizonyítvány; 5. bizonyítvány arról, hogy a növendék a magyar nyelvnek teljes birtokában van; 6. az életben levő szülők állása, helyzete és lakásáról szóló, 7. a családnak vagy az atyának a haza és a trón szolgálatában szerzett kiváló érdemeit igazoló, 8. a szülők, esetleg az árvának vagyoni állapotáról és jövedelméről szóló bizonyítvány; 9. bizonyítvány arról, hogy van-e és hány testvére a folyamodó növendéknek, el vannak-e azok látva vagy nem; a növendék vagy testvérei közalapítványiak vagy a kincstárjótéteményeinek élvezetében állottak-e vagy sem? Az így felszerelt folyamodványok vagy közvetlenül ő felségéhez, vagy a m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszterhez nyújtandók be f. évi május hó 31-ig.

— **A lövésztestület kérvénye.** A lövésztestület aziránt folyamodott a hitközségi tanácshoz, hogy engedje meg a templomban ezenül is a zenés miséket. A prépost hivatkozva a püspöki rendeletre, amely szerint a zenebanda játszása a templomból ki van tiltva, azt ajánlja, hogy ez ügyben a püspökhöz folyamodjanak. A kérvényre a káptalani helynök a következőket írta le a prépost plebánoshoz: 1108./1904. A pécsi káptalani helynöktől. Főtisztelendő Prépost Ple-

égre és belesóhajtottak az illatos tavaszi levegőbe.

A fehérhaju ifju pedig egy napon arra ébredt, hogy igen jól érzi magát a szerelem városában. Ha a szalónokba lép, csupa sóhajtozó asszony fogadja, akik csöndes, hangon beszélnek, vagy magukba mélyedve hallgatnak. A férfiak is megkomolyodtak, a szavukból a gondolkodók lemondó bölcsessége árad. Óh, ezek rokonlelkek mind, akik megértik az ő nagy szenvedéseit.

És ez az érzés boldoggá tette a fehérhaju ifjut. Bizonyos szeretet költözött a szívébe azok iránt, akik elkísérték őt saját gondolatvilágába és az a tudat, hogy nagy fájdalommal nem áll egyedül a világon, félig már meggyógyította.

Egy melabus alkonyaton aztán mondta szalónjában egy szép asszonynak:

— Én Jób vagyok, a szenvedések embere.

Az asszony szemében könnyek csillantak meg erre és megfogta a fehérhaju ifju kezét.

Ettől kezdve a fehérhaju ifju szerelmes

bános ur! A bátaszéki lövészegyletnek kérelme tárgyában folyó évi március hó 30-án 155. sz. a. fölterjesztett jelentése kapcsán értesíteni Főtisztelendőségemet, hogy nincs jogom ily abusust megengedni. Ily módon Bátaszéken sohasem érvényesülne a Szent-
atya rendelete. Sziveskedjék a folyamodóknak a pápai motu propriis pontját felolvasni, mely a lármás instrumentumokat — plane zenebandát — a templomból kitiltja. Egyébként buzgó imáiba ajánlottan vagyok Pécsset, 1904. március 31-én Főtisztelendőségemnek Krisztusban testvére Walter Antal káptalani helynök. Főtisztelendő Holndonner Ferenc c. prépost-plebános urnak Bátaszék. X. Pius pápa Motu propriis erre vonatkozó rendelkezése a következő: VI. 19. pont. Templomban a zongora használata tilos, valamint a többi zajos vagy hiu (leggero), milyenek pl. a dobok, réztányérok, csengők és a többi. 20. pont. A n. n. zenebandáknak tilos játszani a templomban.

— **Új rendelet a vasárnapi munkaszünetéről.** Már hetekkel ezelőtt megirtuk a „Magyar Kereskedők Lapja“ nyomán, hogy Hieronymi Károly kereskedelmi miniszter a vasárnapi munkaszünet kérdését, melyet a Láng-féle rendelet a lehető legszerencsétlenebb módon oldott meg, új rendelettel kívánja szabályozni. A kereskedelmi miniszter a kereskedelmi és iparkamarákhoz ez ügyben leiratot intézett, amelyben előadja, hogy a vasárnapi munkaszünet szabályozása iránt sok oldalról érkezett hozzá felterjesztés, illetve javaslat, minek folytán a vasárnapi munkaszünet szabályozásának kérdését beható tárgyalás és újabb megfontolás alá fogja venni, hogy az eléje terjesztett összes kérelmekkel, óhajokkal és javaslatokkal a legbehatóbban és a mindkét rendbeli érdekeltiség összes figyelembe jöhető érdekeinek mérlegelésével foglalkozhassék.

— **Mindennek ápolás és gondozás a fenntartó feltétele.** Ily céllal szolgál a Brázay-féle sósorszesz. Mint minden jónak, közkedveltnak, a mi elterjedéséért jut — ugy a sósorszesznek is — egymástól keletkeztek utánczói. Ezért ajánlatos, hogy az utánczaktól mindenki megkülönböztesse a Brázay-féle sósorszeszt az üveg alakjáról és az üvegen lévő védjegyről. A cimke egyszersmind védjegy is.

lett az asszonyba és észrevétlenül meggyógyult.

Egy reggel csodálkozva nézett a tükörbe. Az arcán, amely addig halvány volt és borus pirosság ömlött el és fény derengett rajta. Az ezüstfehér hajában pedig fekete fűrtöket vett észre.

— Mi ez? — kérdezte a fehérhaju ifju tuláradó örömmel. — Hiszen vissza fiatalodom.

Boldogságának első pillanatában kitünő eszméje támadt. Elutazik a városból. Elmegy bucsutlanul valamely messze vidékre és nem tér vissza addig, amig teljesen vissza nem fiatalodott. Milyen boldog lesz az az asszony. Hogy meg fogja lepni.

És elutazott.

II.

Fél év mulva a fehérhaju ifju visszatért a szerelem városába. Éjfekete volt a haja és tűzpiros az arca.

— Én Jób vagyok, a szenvedések embere! — mondotta, amikor belépett az asszony szalónjába és kacagott hozzá.

— **A vendég.** A vendégjog az egész világon, még a sötét Afrikában is az emberek által tiszteletben tartatik. A magyar embernek meg pláne egyik erős jellemvonása a vendégjog tisztelete. Csak a csendőrök nem respektálják e jogot méltóképpen, pedig ők is hus és vérből való emberek. A héten Munkácsi István 59 éves szekszárdi megátalkodott csavargó Bátaszékre jött, hogy rokonait meglátogassa, de vendéglátása dacára nem tudott ellentállni megrögzött természetének, hogy a városban végig ne kopogtassa a kilincseket. A csendőrség tetten érte Munkácsit a kolduláson s ekkor már hiába hivatkozott vendégjogára, a csendőrség engedély nélküli koldulásért a szolgabíróságnak átadta. Ugyancsak a héten Margitai Ferenc nagy-harsányi születésű 76 éves züllött csavargót elővezette.

— **Csodabarány.** Ádám János dunaszekesői juhásznak a napokban egyik anyabirkája csodabarányt ellett. A baránynak 2 feje, 4 füle, 8 lába és két farka van. Az egyik fej előre, a másik fej pedig hátra van fordulva; a homlok közepén az egyikén is, meg a másikon is csak egy szem van. Más-különbben a fejek teljesen rendesek. A két barány a fejnél és a mellkasnál van összenőve.

— **Uj nagyközségek Baranyában.** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranyavármegye közönségéhez 18.677. szám alatt kiadott rendeletével Máriakéménd kisközségnek, 21.874. szám alatt intézett rendeletével Dunaszekeső kisközségnek nagyközséggé való alakulását engedélyezte.

— **A leghosszabb alagutak.** A föld leghosszabb alagutja a Gotthárd-alagut 14990 m. hosszúsággal. Aztán jön a Mont Cenis-alagut 12230 m., az Arlberg-alagut 10270 m., a Ronco-alagut Olaszországban 9207 m., a Ceyloni alagut 8000 m., az amerikai Horsaalagut 7640 m., az angolországi Severaalagut 7240 m., a mariopoli alagut Olaszországban 6480 m., a Sbro-alagut Észak-Amerikában 6000 m., a Standbrodge-alagut Angolország-

Az asszony ránézett, egy kissé meg-rázkódott és csöndesen mondta:

— Nem ismerem.

Kábuló fejfel futott ki az utcára.

— Óh, mi ez? Hát ennyire megváltott volna?

Sietve ment a korzóra. Az asszonyok álmatagon járták az utcát és az égre néztek. A férfiak nehéz léptekkel sétáltak fel-alá és a földet bámulták. Mikor megpillantották a fehérhaju ifjút, örömmel siettek hozzá. A fehérhaju ifju pedig lekapta a kalapját és boldogan lengette feléjük. Ekkor fekete hajára esett tekintetük és elfordultak.

Az ifju elfulladtan kiáltotta:

— Én Jób vagyok, a szenvedések embere.

Az emberek erre megvetéssel susogták egymásnak.

— Hiszen ez egy közönséges család.

Pakots József.

ban 4970 m., a Woodhead-alagut ugyanott 4831 m., a Szentlőrinc-alagut Canadában 4570 m., a Belbo-alagut 4240 m., a Blaisy-alagut Franciaországban 4100 m., a spanyolországi Argincire-alagut 4043 m. és a Mersey-alagut Angliában 4060 m. hosszúsággal. Mint ebből látható, Amerika, melyet mint különben a nagy technika-alkotások hazáját ismerjük, csak a hatodik helyet foglalja el s Európának vannak a leghosszabb alagutai.

— **Verekedés.** Sátoros cigányaink nemrég valamennyien Oroszországba, vagy amint ők mondják, Russiába vágytak. Sorba folyamodtak külföldi utlevélért és a sok közül csak egy indult a hosszú utnak, mivel csak annak volt megfelelő utiköltsége. Az itthon maradtak ezután is, mint azelőtt, nap-nap után olyan patáliát csapnak a faluban, hogy biz Isten az ember Ázsiában képzeletét. Legutóbb f. hó 27-én Kolompár Sándor, a bátaszéki Sobri Józsi nagyobbik fia rendezett parázs kis verekedést a Király-uton, ki a vele vadházasságban élő Kolompár Máriával előbb alaposan bepálinkázott s aztán birokra keltek. Kolompár Sándor volt a győztes, életépárja a legyőzött. A csendőrség közbotrány okozásért a szolgabíróságnak jelentette föl őket.

CSARNOK.

Vadászkaland.

Sarajevó

Kedves Barátom!

Régóta várom az alkalmat, hogy neked, ki a vadászat nemes sportját üzöd, valamit irhassak. Ime itt az alkalom és egy igaz történetet fogok veled közölni, mely megtörtént dolog bátran a ritka események közé sorolható.

Alig 15–20 kilométernyire innét a trnovoi őserdőben történt, hogy egy helybeli derék vadász, foglalkozására nézve építész, egy eddigelő Boszniában élő nem fordult nagyságu medvét lőtt. Sulya 310 kilogramm volt. A fej elültő mérete az egyik fültől a másikig — magam mértem — 50 cm. A bőre 110 forintért adatott el.

A medvét tehát láttam s beszéltem a szerencsés vadászszal, ki nekem az egész kalandot tövétől-hegyéig elbeszélte és én megkísérlem neked azt leírni, mert ilyen elszánt, hidegvérű és bátor vadász az egész világon alig akad.

Már egy év óta figyelemmel kísérte e ritka bátorságu vadászember a feltűnő nagy medve lábnyomait a tonovai erdőben anélkül, hogy a medvét egyszer megpillanthatta volna. Az utóbbi időben pedig mackó uramnak sikerült a már amugy is szegény földmives nép gulyájából nem kevesebb mint kilenc darab marhát elragadni. Hosszu, kitartó kutatás után végre a vadász három barlangra bukkant. A munkát nem halasztva későbbre, azonnal megkezdte. Kopóját az első, azután a második barlangba küldte, de ez minden jeladás nélkül azokból kijött, tehát a két barlang üres és lakatlan volt. Immár bizonyosra vette, hogy a medvének

a harmadik, az eb által még ki nem keresett barlangban kell lennie, annál inkább mert az egész erdőben több barlang nem volt található.

A harmadik barlangnak meglehetősen tágas bejárata volt, mely kissé beljebb három folyosóra oszlott, Kutujájával most ezekben kerestetett, s az egyik folyosót átjárva a kutya farkát behuzva, nyöszörögve futott kifelé, jeléül annak, hogy a keresett medve a barlangban van. Ez vasárnap reggel 7^{1/2} órakor volt, midőn a vadász a következő merész munkába kezdett. A barlang azon részében ugyanis a melyben a medve tartózkodott, hatalmas tüzet rakott és így akarta azt a barlangból kifüstölni. Ő maga pedig lövésre készen a főbejáró egyik zúgában huzta meg magát.

Igy várt ő türelmesen délután 2 óráig anélkül, hogy a vad magáról jelt adott volna. Ezen eredménytelen várakozás után elhatározta magát arra, hogy a medvéhez ő maga fog a barlangba hatolni! A tüzet eloltotta s egy általa ott összetakolt fáklya segítségével, hason kúszva a fegyvert lökészen tartva befelé indult.

Igy kuszott k. b. 100 lépést előre, míg végre maga előtt egy tágas helyet pillantott meg, melynek jobboldali sarkában szénát és mohát látott egybehordva. Ez volt a medve fekvőhelye. Rövid pihenőt tartva e helyen egyszersmint figyelt és mégbeljebb a barlangban kövek omlását hallotta. Most a fekvőhelyig haladt s érezte, hogy a kipárnázott hely a medve testétől még egészen meleg. Tehát a medve megmozdult és a barlangnak még beljebb húzódo részébe vonult. Egy merész gondolat ismét és meggyújtotta a medve fekvőhelyét, mire roppant füst keletkezett s a vadász kénytelen volt térden csuszva visszafelé tartani. Kezében az égő fáklyával alig jutott 20 lépésnyire, a midőn megpillantotta maga előtt k. b. 7 lépésnyire a medve kicsiny ragyogó de a pillanatban már veszélyt jöslő szeméit.

Gyorsan határozott. A fegyvert a fénylő szemeknek irányította s a medve fájdalomtól keserves hangon rettentő bögsre fakad, a vadász elé veti magát, ki azonban újból lő s az áldozat élettelenül rogyott össze.

A vadász sietve távozott a barlangból. D. u. 4^{1/2} óra volt, midőn vissza indult Trnovoba, itt töltvén az éjszakát, a következő napon négy földmivessel a medvét egy kis szánra helyezve haza hozta Sarajevóba. Itt alkalmam volt a medvét, ugyszintén a mesés bátorsággal rendelkező vadászt megcsodálni.

Az állat boncolása alkalmával kitűnt, hogy már az első lövés, vagyis a golyó mely a szemem keresztül az agyba hatolt, halálos volt. A második lövés szintén az agyat érte. Mégis, kinos fájdalmában, utolsó erejét összeszedve, sikerült a medvének még egy ugrást tennie.

Ez volt az egész történet, mely nemde ritka bátorságra vall?

X. Y.

Egy elbeszélés, mely nem történt meg.

Irtá: Dávid Pál.

(Folytatás.)

... Pedig milyen alázatosan jött. Szegény volt az istenadta, mint a templom egere, megszántam, olesóért adtam neki a lakást, így csak mint magának. Minden falatomból juttattam neki, mert meg vagyok irva: „Ha alamizsnát osztogatsz, ne tudja balkezede, mit cselekszik jobbold.” De uram fla! Egyszer felkapaszkodott az uborka fára, tanított itt a harmadik-negyedik szomszéd-ban, kapott hónaponta 8 frtot és attól kezdve nem is lehetett vele beszélni. Egyszer hideg volt, máskor meleg a szoba. Majd az volt a baja, hogy szalmazsákja a falfelül-völgyelődik, majd hogy közepén, máskor meg hogy leesik az ágyról. Bosszantott folytonosan. Majd fiért zaklatott tíz óra után este, egyszer meg kiszedte ágydeszkáit és késő éjjel vágta, törte itt benn. Az istentelen a Círmost is felakasztotta farkánál fogva a kilinesre, szegénykének a nyávogására mentem ki. Óh! a sintér inas, nem tanulónak, hanem gyepmesternek való. Eleintén pedig milyen alázatos volt?! Azt hittem vizet sem tud zavarni. Egyszer elmaradt a lakáspénzzel, nem kértem. Tudtam, hogy szegény, majd megadja, lájig, az égi madarak sem nem vetnek, semcsürbe nem takarnak, mégis eltartja őket a menyeyei atya.

A nagytiszteletű asszony úgy tett Csádival, mint Rátóttal tesz megyéje, képes lett volna elkeseredésében mindent ráfogni. Azonban kedves olvasó ne hidd ám, hogy csak rátót ilyen egyesegyedül. Óh! majd nem minden megyének megvan a maga Rátótja, melyre minden bárgyuságot ráfognak. Ime csak egypárat említek: Veszprémben Rátót; Tolnában Mucsiny, Somogyban Pettend és még ilyen a fejjérmegyei Seréd; a pesti Kóka; a barsi Mohi és még minden megyében akad egy. Sőt még Palesztinában, a szentföldön is van ilyen. Legalább ilyen formán enged következtetni János apostol evangéliumának egyik része. Ebben ezt mondja egy helyen: „Megtaláltuk a messiást!” A többiek kérdik: hol? — Felelé: „Nazarethben.” Erre egész álmélkodással mondják: „Hát Nazarethből is származhatik valami jó?” Ez eredetét hihetőleg onnan veszi, hogy a zsidók, ha valami agyafurtságot, együgyűséget, vagy ferdeséget mondtak el, azt Nazarethre vonatkoztatták.

... Az istentől elrugaszkodott beste lélek, — folytatja a nagytiszteletű asszony, — a szomszéd kertjének kerítését mind eltiédelte tüzelőnek, azután meg letagadta. A szomszéd okult ugyan rajta, kertje körül élősövényt csinál akáczerjéből és gledicsiából. Olyan az, hogy a fenevad se tudna rajta átmászni. Paraszt szerettem volna nyelvére tenni, úgy káromkodott, pedig már Mózesnek megmondattott, hogy adja ki a tizparancsolatban: „A te uradnak, Istenednek nevét hiába fel ne vedd!” Csalódtam benne, de mindnyájan emberek vagyunk, beteljesedett rajtam is, hogy „lesznek, kik bárányok képében jönnek hozzátok és belül ragadozó farkasok.” Hallottam a mint utánam csúfnevetet mondott, pedig megvagyom irva; „A ki

azt mondja az ő felebarátjának: ráka, méltó a gyülekezetre; a ki azt mondja: bolond, méltó a gyehenna tüzére.” — Hanem örökké a tükörben nézegetni magát, hogy jól áll-e a haja, nyakkendője? — azt értette. Hiúbb volt mint egy leány, ki először vesz magára hosszú szoknyát. Ki se tudom mondani milyen piperkőc volt. Hogy meglátta másba a hibát, de magában nem ámlt Ő mint embernek képzelte magát, pedig meg vagyok irva: „Ne bánts a te atyádfiának szemében a szálkát, míg a tiédben gerenda vagyom.”

Ákos már kezdett félni a sok megvagyonyirvától; deikos csintalansága is furta oldalát, úgy szerette volna megkérdezni a tiszteletes asszonytól, hogy ki volt az, ki halála után kétszer prüszentett?

Hogy minden félreértést elkerüljünk, elmondom én. Valójában nem így van ez, csak fogós kérdésnek használják a falusi bibliai emberek. (Nem biblia árulók, hanem kik gyakran használják). Azon alapul az egész, hogy Elizeus proféta a simiai asszony fiát feltámasztotta, és az, midőn magához kezdett térni, kétszer trüsszentett.

Az érdemes asszonyság pedig még csak ezután tartott oly épületes egyházi szónoklatot, mely Urban boldogult férjének is becsületére vált volna. Böven vette idézeteit a Pentateuchusból, az öt Megilltóból, a kisebb és nagyobb profétákból. Ez már csak így megy, lesz mit hallgatni Derynek. No! de kárát nem valja, legalább mikor pap lesz, nem kell vesződni a biblia tanulással.

Már jó későre járt az idő, midőn a beszédes asszonyság magára hagyta Ákost, kinek így módjában állt gondolkodni egy kicsit és magába mélyedhetett.

Történeti hűség kedvéért ide igtatjuk, hogy első napon még meglehetősen korán lefeküdt, fáradt volt, megrázta a kocsi. Azt azonban, hogy a gerendákat megolvasta volna, nem állítjuk. Katonásan végzett a vetkőzésel és sietett ágyába bujni. Egy kicsit még gondolkodott, de csakhamar oly jóízűen szuszogott, mint ki sok fáradtság után végre leteheti fejtét. Nem sokáig tartott ez se, felverte a konyhából jövő pörölés, hol a tiszteletendő nem épen barátságos szóváltást kezdett a szolgálóval. De úgy kell neki! Mért alszik olyan ébren, mint a nyul? Vagy talán az ő kedvéért szónéklül hagyja a tiszteletes jámbor özvegye, hogy a Lidi nem tett semmit, még ő itt benn tartotta a litániát? Az a Géházi csak a kenyeret pusztítja, ha nincs a sarkában senki, a ki ösztökélje, mindjárt nem tesz mást, csak dalol. Még most is ott áll előtte egész halom mosogatatlan edény. No! de meglakolt turpisságáért, ugyan megmosdatta a szavak mosdótálából a dolgos gazdaasszony.

... A vihar kitombolta magát, a vilámokat szóró Jupiter, — akarom mondani tiszteletesné, — nagy dérrrel-durrall magára hagyja a lányzót. És miként pusztító vihar után, ha a felhő távozóban van, megjelenik a szivárvány ive, azonképen megjelent a zsörtölődő távozása után Lidi arcán a száműzött mosoly. Mint a kinek legjobb rendben van a szénája, oly jó kedvvel dudorász valami népballada félet:

Amoda egy kastély háromszáz ablakra,
Két szoba van rajta;

Egyikben lakik Horvát szép Ilonka
A másikban lakik Szalontai János.

„Ilonám, Ilonám, Horvát szép Ilonám
Mondjál hát uradnak, vagy hités társadnak!”
„Inkább mondanálak kétszer komondornak,
Mint egyszer uramnak, vagy hités páromnak”.

(Folyt. következik.)

A bátaszéki anyakönyvi hivatal értesítése

1904. évi március 19-től április 1-ig.

Született:

Schmidt Bálint, Burger József és Katalin ikrek, Mayer Teréz, Zugfill Katalin, Tarján András, Trazer István, Trazer Lajosnak szül. Bécsben Tarján András, Szugfill Katalin, Schrott Mária, Poszovác András, Klósz Katalin, Poszovác Katalin.

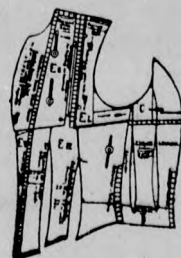
Kihirdetett:

Gyurkovics János, mezei munkás 23 éves Kovács Rozáliával, háztartásbeli 19 éves, Gadányi Ferenc, napszámos 32 éves özv. Bognár Istvánné, szül. Bódis Máriával, 31 éves, Ganzer József kőmives segéd 21 éves Rigl Margittal, háztartásbeli 17 éves, Neugebauer János, gazdasági kocsis 19 éves Hübner Margittal, (Decs) 20 éves, Varga Imre, (Báta) (gépész-kovács) 29 éves Gyurkovics Magdolnával, háztartásbeli 21 éves, Szabó András, napszámos 21 éves Machovics Mária, háztartásbeli 20 éves.

Meghalt:

Huml János 62 éves (tüdőbaj), Brumbauer Anna hajadon 63 éves (métrák), Schrott Mária, 4 óras (veleszületett gyengeség), Bamert Márton, 6 hónapos (hökhurut), Klósz Katalin 1 óras (veleszületett gyengeség), Schusster Teréz 21 napos (bélhurut), özv. Veinhardt Józsefné, szül. Fáidt Katalin 68 éves (elesés általi halál), özv. Eugeszer Ádámné szül. Preller Klára, 60 éves (tüdögümőkór), Schmidt Margit 7 hónapos (göresök), özv. Rovacsek Jánosné, szül. Schanzenbacher Teréz, 26 éves (tüdögümőkór), Ritter Jánosné, szül. Róhr Margit, 17 éves (méhlobb).

Felelős szerkesztő: Joó Károly.

HIRDETÉSEK.**A hölgyvilág részére!**

Minden t. hölgy saját maga, minden divat szerint, fáradtság nélkül készítheti ruháját a **Guschelbauer Antal-féle**

igazítható női derék-szabászati készülék

segélyével anélkül, hogy a szabászati rajtot megtanulta volna.

Eme készülék minden testalkat részére szabályozható.

Akadémiailag vizsgázott. — Számos elismerő-irat.

Utánvét mellett! **Egy készülék ára 3 kor.** Utánvét mellett!

Minden kulturállamban törvényesen védve és szabadalmazva.

Guschelbauer Antal, Sopron.

Képviselek minden helységben kerestetnek.

-3- **Prospektusok ingyen.** -3-

Szőlőlugast

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld- és homoktalajon.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas, (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha meguó is, termést nem hoz, ezért sokan nem értek el eredményt eddig. Hol lugasnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőérés idején a legkitünőbb muskatály és más édes szőlőkkel.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen oly ház, melynek fala mellett a legsekélyebb gondozással, felnevelhető nem volna, ezenkívül más épületeknek, kerteknek, kerítéseknek stb. a legremekőbb díszé, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalva az egyébre használható részekből. Ez a legháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

A fajok ismertetésére vonatkozó, színes fénynyomatu katalogus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudatja.

Czím:

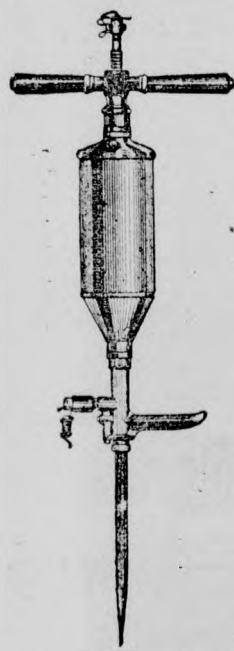
Érmelléki első szőlőoltványtelep
Nagy-Kágya, u. p. Székelyhid.

CLAYTON & SHUTTLEWORTH LTD
Budapest, Váci-körút 63,
által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:
Locomobil és gőzcséplőgépek,
szalmakazalozók, járgány-cséplőgépek, lóhere-cséplők, tisztító-rosták, konkolyozók, kaszáló- és aratógépek, szénagyűjtők, boronák,
szortvetőgépek, Planet jr. kapálók,
szecs kavágók, répavágók, kukoricza-morzsolók, darálók, őrlőmalmok, egytetemes acél-ekék, 2- és 3-vasu ekék és minden egyéb gazdasági gépek.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek lapunk kiadóhivatalában

és
Szekszárdon Báter János könyvnyomdájában.

A szénkénegezési idényre!

Legpontosabban adagoló, legegyszerűbb szerkezetű és legtartósabb

szénkénegefcskendő

az

„EGYSZERÜSÉG“

Kosinszky Viktor igazgató
szabadalm. szénkénegefcskendője.

Kizárólagos gyártása és eladása:

SCHOTTOLA ERNŐ

cégnél

BUDAPESTEN, Andrásy-út 2. szám.

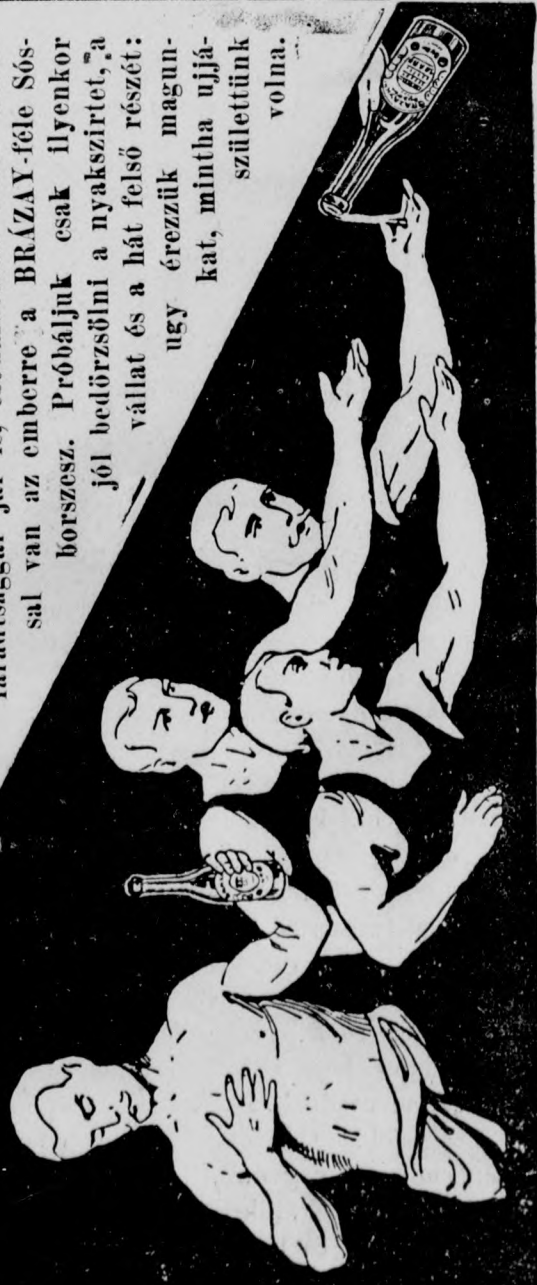
A szénkénegefcskendők ellenőrzésére szolgáló mérőhenger ugyanitt kapható.

Bő ismertető leírást és útmutatást a gyártó eljáráshoz ingyen és bérmentve küldöm meg.

1-1

Brázay-féle Sósorszesz

Minden munka után, akár szellemi fáradtsággal jár is, csodálatosan üdítő hatás-sal van az emberre a BRÁZAY-féle Sósorszesz. Próbáljuk csak ilyenkor jól bedörzsölni a nyakszirtet, a vállat és a hát felső részét: úgy érezzük magunkat, mintha újjá-születtünk volna.

BRÁZAY